Suuntaviivat kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista varten

(2008/C 84/06)

1. OIKEUSPERUSTA JA SOVELTAMISALA

1.1 Näitä suuntaviivoja sovelletaan koko kalatalousalaan, ja ne koskevat vesiluonnonvarojen hyödyntämistä ja vesiviljelyä sekä saatavien tuotteiden tuotanto-, jalostus- ja kaupanpitämisvälineitä; niitä ei sovelleta virkistys- ja urheilukalastukseen, joka ei johda kalastustuotteiden myyntiin.

1.2 Näissä suuntaviivoissa tarkoitetaan "kalastustuotteilla" sekä merestä ja sisävesistä pyydettyjä tuotteita että vesiviljelytuotteita, jotka on lueteltu kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17. joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]) 1 artiklassa.

1.3 EY:n perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklassa määrättyjen valtiontukisääntöjen soveltamisesta kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotantoon ja kauppaan säädetään Euroopan kalatalousrahastosta 27. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ([2]) 7 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 104/2000 32 artiklassa.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyyn periaatteeseen, jonka mukaan valtiontuet eivät sovellu yhteismarkkinoille, sovelletaan 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia. Komissio aikoo hallinnoida kyseisiä kalastusalan poikkeuksia näiden suuntaviivojen mukaisesti.

1.4 Nämä suuntaviivat koskevat kaikkia toimenpiteitä, jotka ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan tukea, mukaan lukien toimenpiteitä, joista on jossakin muodossa koituvaa taloudellista hyötyä ja jotka on rahoitettu suoraan tai välillisesti julkisten (valtion, alueen, maakunnan, departementin tai paikallishallinnon) viranomaisten talousarviomäärärahoista tai muista valtion varoista. Tukena pidetään esimerkiksi seuraavia: pääoman siirrot, halpakorkoiset lainat, korkohyvitykset, tietyt valtion omistusosuudet yritysten pääomista, tiettyä tarkoitusta varten kerättävillä maksuilla tai veroluonteisilla maksuilla rahoitettavat tuet sekä valtion pankkilainatakauksina, maksujen ja verojen alennuksina tai vapautuksina myöntämät tuet, mukaan luettuina nopeutetut kuoletukset ja sosiaaliturvamaksujen alennukset.

2. VELVOLLISUUS ILMOITTAA VALTIONTUKI JA TÄSTÄ VELVOLLISUUDESTA VAPAUTTAMINEN

Komissio muistuttaa jäsenvaltioille, että ne ovat perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([3]) 2 artiklan mukaisesti velvollisia ilmoittamaan komissiolle suunnitelmistaan myöntää uutta tukea.

Tietyt toimenpiteet on kuitenkin vapautettu ilmoitusvelvollisuudesta 2.1, 2.2 ja 2.3 kohdassa täsmennetyin edellytyksin.

2.1 Asetuksen (EY) N:o 1198/2006 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta niihin jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin, jotka koskevat kalatalousrahastosta yhteisrahoitettavia ja toimenpideohjelmiin sisältyviä tukitoimia. Jäsenvaltioiden ei siis tarvitse ilmoittaa tällaisia rahoitusosuuksia komissiolle. Niihin ei sovelleta näitä suuntaviivoja.

Asetuksen (EY) N:o 1198/2006 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vastaavat toimenpiteet, joissa jäsenvaltio myöntää kyseisen asetuksen säännökset ylittävää julkista rahoitusta, on kuitenkin ilmoitettava komissiolle valtiontukena. Nämä toimenpiteet kuuluvat kokonaisuudessaan näiden suuntaviivojen soveltamisalaan.

([1]) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([2]) EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.
([3]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

Asetuksen (EY) N:o 1198/2006 7 artiklan 3 kohdan soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi ja yhteisön kalatalousrahastovarojen käytön helpottamiseksi jäsenvaltioiden on oman etunsa vuoksi erotettava selvästi toisistaan ne rahoitusosuudet, joita ne aikovat myöntää kalatalousrahastosta asetuksen (EY) N:o 1198/2006 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteisön toimenpiteiden yhteisrahoitukseen ja joita ei tarvitse ilmoittaa, sekä valtiontuki, johon sovelletaan ilmoittamisvelvollisuutta.

2.2 On syytä muistaa, ettei jäsenvaltioiden tarvitse ilmoittaa kalastusalan tukia, jotka täyttävät yhdessä kalastusalalla sovellettavassa, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7. toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([1]) 1 artiklan nojalla annetussa ryhmäpoikkeusasetuksessa säädetyt edellytykset. Tällaisia tukia ovat seuraavat:

— koulutustuki, joka täyttää Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukeen 12. tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 68/2001 ([2]) säädetyt edellytykset,

— tutkimus- ja kehittämistuki, joka täyttää Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12. tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 70/2001 ([3]) säädetyt edellytykset,

— työllisyystuki, joka täyttää Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12. joulukuuta 2002 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2204/2002 ([4]) säädetyt edellytykset,

— tuki, joka täyttää edellytykset, joista säädetään komission asetuksessa joidenkin kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävän valtiontuen ilmoitusvelvollisuutta koskevasta poikkeuksesta,

— tuki, joka täyttää komission asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla tulevaisuudessa antamassa jossakin kalastusalaan sovellettavassa asetuksessa säädettävät edellytykset.

2.3 Lisäksi on syytä muistaa, ettei jäsenvaltioiden tarvitse ilmoittaa vähämerkityksistä tukea, joka täyttää Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta 24. heinäkuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007 ([5]) säädetyt edellytykset tai komission asetuksen (EY) N:o 994/98 2 artiklan nojalla tulevaisuudessa antamassa jossakin kalastusalan vähämerkityksiseen tukeen sovellettavassa asetuksessa säädettävät edellytykset.

3. PERIAATTEET

3.1 Yhteensopivuus kilpailupolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan kanssa

Kalastusalalla, kuten yhteisössä muillakin taloudellisen toiminnan aloilla, yhteisön valtiontukia koskeva politiikka pyrkii estämään kilpailun vääristymisen sisämarkkinoilla.

Kalastusalan valtiontuet ovat perusteltuja vain silloin, kun ne ovat kilpailupolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisia.

Valtiontuki ei saa vaikuttaa suojatoimenpiteen tavoin, vaan sillä on edistettävä kalastustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen järkiperäistämistä ja tehostamista. Tuilla on saatava aikaan kestäviä parannuksia, jotta kalatalousala voi kehittyä pelkästään markkinoilta saatavilla tuloilla.

Tukea ei myönnetä tilanteessa, jossa ei noudateta yhteisön oikeutta ja erityisesti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Tukitoimenpiteissä olisi erikseen määrättävä, että tuensaajan on tukikauden ajan noudatettava yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ja että tuki on maksettava takaisin suhteessa rikkomuksen vakavuuteen, jos tukikauden aikana havaitaan, ettei tuensaaja noudata näitä sääntöjä.

([1]) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 20, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1976/2006 (EUVL L 368, 23.12.2006, s. 85).
([3]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1976/2006.
([4]) EYVL L 337, 13.12.2002, s. 3, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1976/2006.
([5]) EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6.

3.2 Yhteensopivuus kalatalousrahastosta annettavan yhteisön tuen kanssa

On olennaista varmistaa yhteisön politiikkojen yhdenmukaisuus sekä valtiontukien valvonnan että Euroopan kalatalousrahaston käytön osalta.

Jos tukitoimet siis voivat saada rahoitusta Euroopan kalatalousrahastosta, niille voidaan myöntää valtiontukea vain, jos ne täyttävät asetuksessa (EY) N:o 1198/2006 säädetyt edellytykset, erityisesti tukikelpoisuutta ja julkisen rahoitusosuuden intensiteettiä koskevat edellytykset, ja sikäli kuin niitä voidaan näiden suuntaviivojen 4 kohdan mukaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina.

Jos tukijärjestelmään tai yksittäiseen tukeen sisältyy nämä edellytykset ylittäviä tukia, jäsenvaltion on esitettävä perustelut ja osoitettava tuen välttämättömyys. Tällaiset tuet arvioidaan tapauskohtaisesti.

3.3 Kannustava vaikutus

Jotta tukitoimenpidettä voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, siihen on aina sisällyttävä jokin kannustava piirre tai tuensaajalta on edellytettävä jonkinlaista vastasuoritusta.

Siksi tuen, jota myönnetään tuensaajan jo aloittamiin toimiin tai toimintaan, jota tuensaaja harjoittaisi jo tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, ei voida katsoa olevan vaikutukseltaan kannustava eikä yhteismarkkinoille soveltuva.

Tätä periaatetta ei sovelleta luonteeltaan korvaavaan tukeen, kuten luonnononnettomuuksien tai poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamien tuhojen korjaamiseen.

3.4 Toimintatuki

Toimintatuet, joiden tarkoituksena on esimerkiksi tuensaajan taloudellisen tilanteen ja maksuvalmiuden parantaminen tai joiden määrät perustuvat tuotettuun tai kaupan pidettyyn määrään, tuotteiden hintoihin, tuotantomääriin tai tuotantovälineisiin ja jotka aiheuttaisivat tuotantokustannusten pienenemistä tai tuensaajan tulojen kasvua, ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia.

Tällaisia tukia voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina vain siinä tapauksessa, että ne selvästi ja tarkoituksenmukaisesti edistävät yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita.

Tätä periaatetta ei sovelleta luonteeltaan korvaavaan tukeen, kuten luonnononnettomuuksien tai poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen.

Valtion vientituki ja kalastustuotteiden yhteisön sisäisen tai ulkoisen kaupan tuki ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia.

3.5 Avoimuus

Avoimuuden nimissä komissio ei voi pitää valtiontukea yhteismarkkinoille soveltuvana, ellei asianomainen jäsenvaltio ole ilmoittanut tuen toimenpidekohtaista kokonaismäärää ja tuen intensiteettiä.

Komission vakiintuneen käytännön mukaisesti raja-arvot on yleensä ilmaistava tuen intensiteettinä suhteessa tukikelpoisiin kustannuksiin. Huomioon voidaan kuitenkin ottaa kaikki tuensaajan todellisen edun arvioimiseen vaikuttavat tekijät.

Tukijärjestelmää tai yksittäistä tukea arvioitaessa otetaan huomioon tuensaajan kaikkien valtiontukiosuuksien ja muun tuen kumuloituminen.

3.6 Valtiontukijärjestelmien kesto

Tukijärjestelmät saavat pääsääntöisesti kestää enintään 10 vuotta.

Jos tukijärjestelmä kestää yli 10 vuotta, jäsenvaltion olisi perusteltava se ja sitouduttava ilmoittamaan järjestelmästä uudelleen vähintään kaksi kuukautta ennen kymmenettä vuotta sen voimaantulosta.

3.7 Yhteys alueellisen tuen suuntaviivoihin

Alueellisia tukia koskevia kauden 2007–2013 suuntaviivoja ([1]) ei sovelleta tällä alalla.

Kalastusalaan liittyviä alueellisia tukijärjestelmiä tarkastellaan näiden suuntaviivojen mukaisesti.

4. TUKI, JOTA VOIDAAN PITÄÄ YHTEISMARKKINOILLE SOVELTUVANA

4.1 Ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien toimenpideluokkien tuki

Tuet toimenpiteisiin, jotka ovat samantyyppisiä kuin 2.2 kohdassa tarkoitetuissa asetuksissa mainitut toimenpiteet ja joiden on määrä tukea pk-yrityksiä tai muita kuin pk-yrityksiä, arvioidaan näiden suuntaviivojen perusteella sekä mainituissa asetuksissa kullekin toimenpideluokalle säädettyjen edellytysten mukaan.

Jos tukijärjestelmään tai yksittäiseen tukeen sisältyy nämä edellytykset ylittäviä tukia, jäsenvaltion on esitettävä perustelut ja osoitettava tuen välttämättömyys. Tällaiset tuet arvioidaan tapauskohtaisesti.

4.2 Tiettyjen horisontaalisten suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluva tuki

Muiden suuntaviivojen tai asetusten taikka minkä tahansa muun komission antaman asiakirjan soveltamisalaan kuuluvia tukia voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, jos ne täyttävät kyseisissä asiakirjoissa vahvistetut perusteet ja edellytykset, 3 kohdassa vahvistetut periaatteet ja tarvittaessa 4 kohdassa vahvistetut perusteet ja edellytykset.

Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenneuudistuksen toteuttamiseksi tarkoitettuja valtiontukia arvioidaan valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen ([2]) mukaisesti. Rakenneuudistustuki voidaan hyväksyä vain silloin, kun on olemassa asianmukainen suunnitelma kyseisen aluskapasiteetin vähentämiseksi joko yrityksen tai yritysryhmän tasolla.

4.3 Tuki investointeihin kalastusaluksilla

Vähintään viisi vuotta vanhojen kalastusalusten nykyaikaistamiseen ja laitehankintoihin myönnettäviä tukia voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 1198/2006 25 artiklan 2 ja 6 kohdan vaatimukset ja edellyttäen, ettei valtiontuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ylitä kyseisen asetuksen liitteessä IV vahvistettuja julkisen osallistumisen rajoja.

Jäsenvaltion on perusteltava komissiolle, miksei tämä tuki sisälly johonkin Euroopan kalatalousrahastosta yhteisrahoitettavaan toimenpideohjelmaan.

4.4 Luonnonmullistusten, poikkeuksellisten tapahtumien tai tiettyjen epäsuotuisten sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseen myönnetty tuki

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi myönnettävä tuki on yhteismarkkinoille soveltuva.

Kun luonnonmullistus tai poikkeuksellinen tapahtuma on todettu, aineellisten vahinkojen korvaamiseksi sallitaan enintään 100-prosenttisen tuen maksaminen.

Se, onko kyseessä luonnononnettomuus tai poikkeuksellinen tapahtuma, arvioidaan tapauskohtaisesti ottaen huomioon komission käytäntöön perustuvat edellytykset sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö ([3]).

([1]) EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13. Ks. 8 kohta.
([2]) EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.
([3]) Ks. asiassa C-73/03, Espanja v. komissio, 11. marraskuuta 2004 annetun tuomion 37 kohta sekä asiassa C-346/03 ja C-529/03, Giuseppe Atzeni e.a., 23. helmikuuta 2006 annetun tuomion 79 kohta.

Epäsuotuisia sääoloja ei aina voida pitää luonnononnettomuutena tai poikkeuksellisena tapahtumana. Tukia, joilla korvataan enintään 100-prosenttisesti epäsuotuisista ilmasto-oloista johtuvia vahinkoja, voidaan kuitenkin perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, jos kyseisestä tapahtumasta johtuvat vahingot ovat vähintään 30 prosenttia kyseisen yrityksen kolmen edeltävän vuoden keskimääräisestä liikevaihdosta. Vahingot on laskettava sen perusteella, miten paljon kyseisen yrityksen liikevaihto laskee verrattuna kolmen edellisen vuoden keskimääräiseen liikevaihtoon. Rakennuksille, aluksille tai laitteille aiheutuneita vahinkoja voidaan korvata ainoastaan silloin, kun vahinko liittyy epäsuotuisiin sääoloihin, joista johtunut tuotannonmenetys vastaa liikevaihdon alentumista vähintään 30 prosentilla.

Korvaukset olisi laskettava kunkin yksittäisen tuensaajan tasolla välttäen liiallisia korvauksia. Niistä vähennetään vakuutuksesta saadut määrät ja tavanomaiset yrityskustannukset, joilta tuensaaja on säästynyt. Vahingot, jotka voidaan kattaa tavallisella kaupallisella vakuutuksella tai jotka liittyvät tavanomaiseen yritysriskiin, eivät ole tukikelpoisia. Liiallisten korvausten välttämiseksi korvaukset olisi laskettava yksittäisen tuensaajan tasolla. Jos tällainen menettely ei kuulu ilmoitettuun järjestelmään, jäsenvaltion on annettava tälle selkeät perusteet.

Tämän kohdan mukaiset tukitoimenpiteet on ilmoitettava komissiolle yhden vuoden kuluessa siitä, kun siihen liittyvä tapahtuma tapahtuu.

4.5 Yhteisön vesialueiden ulkopuolella toimivien yhteisön kalastusalusten verohelpotukset ja työvoimakustannukset

Jottei kannustettaisi yhteisön toimijoita rekisteröimään kalastusaluksiansa kolmansiin maihin, jotka eivät valvo asianmukaisesti kalastusalustensa toimintaa ja varsinkaan laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta, toimenpiteitä yhteisön vesien ulkopuolella toimivien yhteisön kalastusalusten yhtiöverotuksen helpottamiseksi ja näillä aluksilla toimivan miehistön sosiaalimaksujen ja tuloverotuksen alentamiseksi voidaan pitää yhteismarkkinoille sopivina.

Tukikelpoisia näissä toimenpiteissä ovat jäsenvaltion lipun alla purjehtivat ja yhteisön kalastuslaivastorekisteriin kuuluvat alukset, jotka kalastavat tonnikalaa tai sen lähilajeja yksinomaan yhteisön vesien ulkopuolella ja yli 200 merimailin päässä jäsenvaltioiden perusviivoista.

Jäsenvaltion on ilmoituksessaan annettava komissiolle tiedot, joista käy ilmi olemassa oleva vaara järjestelmään kuuluvien alusten poistamisesta jäsenvaltioiden rekistereistä.

Tämän kohdan mukaisissa tukitoimenpiteissä olisi määrättävä, että jos alus, jolle on myönnetty tukea tämän kohdan mukaisesti, poistetaan yhteisön kalastuslaivastorekisteristä, tuensaajan on maksettava rekisteristä poistoa edeltäneeltä kolmelta vuodelta tämän kohdan mukaisesti myönnetty tuki takaisin.

4.6 Veroluonteisilla maksuilla rahoitettava tuki

Tietyille kalastustuotteille niiden alkuperästä riippumatta asetettavilla erityismaksuilla ja erityisesti veroluonteisilla maksuilla rahoitettavia valtiontukijärjestelmiä voidaan pitää yhteismarkkinoille sopivina, jos tukijärjestelmiä sovelletaan sekä kotimaisiin että tuontituotteisiin ja jos itse tuki täyttää näiden suuntaviivojen edellytykset.

4.7 Tuki syrjäisimpien alueiden kalastustuotteiden kaupan pitämiseen

Jäsenvaltiot voivat vuosina 2007–2013 myöntää tukea syrjäisimpien alueiden Azorien, Madeiran, Kanariansaarten sekä Ranskan Guyanan ja Réunionin tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä aiheutuvien lisäkustannusten korvausjärjestelmän käyttöön ottamisesta 21. toukokuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 791/2007 ([1]) 4 artiklan mukaisesti tukikelpoisille kalastustuotemäärille ylittäen ne määrät, joille on maksettu korvauksia kyseisen asetuksen mukaisesti.

([1]) EUVL L 176, 6.7.2007, s. 1.

Tätä tukea voidaan myöntää mainitun asetuksen 3, 4 ja 5 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Tällaisen lisätuen vuotuiset määrät eivät saa ylittää vuotuisia määriä, jotka vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle edellä mainitussa asetuksessa.

4.8 Syrjäisimpien alueiden kalastuslaivaston tuki

Komission ja neuvoston 14. kesäkuuta 2006 antaman lausunnon N:o 17 tavoitteeseen pääsemiseksi jäsenvaltiot voivat asiaan liittyvin kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17. joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ([1]) edellytyksin myöntää 31. joulukuuta 2008 asti tukea aluksille, jotka on rakennettu yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista 30. maaliskuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 639/2004 ([2]) 2 artiklan 4 ja 5 kohdan edellytysten mukaisesti.

4.9 Tuki muihin toimenpiteisiin

Tuet toimenpiteisiin, joihin sovellettavaa säännöstä ei ole mainittu 4.1–4.8 kohdassa, eivät periaatteessa sovellu yhteismarkkinoille.

Jos tällaista tukea myönnetään jonkin tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen puitteissa, jäsenvaltion on osoitettava, että tuki noudattaa 3 kohdassa vahvistettuja periaatteita ja varsinkin että sillä selkeästi pyritään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen.

5. MENETTELYKYSYMYKSET

Komissio haluaa muistuttaa, että asetuksen (EY) N:o 659/1999 ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21. huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ([3]) säännöksiä sovelletaan.

Jäsenvaltiot ovat erityisesti asetuksen (EY) N:o 794/2004 2 artiklan mukaisesti velvoitettuja täyttämään kyseisen asetuksen liitteessä I olevien lomakkeiden I ja III 14 osan.

5.1 Vuosikertomus

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosikertomukset asetuksen (EY) N:o 794/2004 6 artiklan ja liitteen III C mukaisesti.

5.2 Ehdotukset aiheellisiksi toimenpiteiksi

Komissio ehdottaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että jäsenvaltiot muuttavat nykyiset kalastus- ja vesiviljelyalan tukijärjestelmänsä näiden suuntaviivojen mukaisiksi 1. syyskuuta 2008 mennessä.

Jäsenvaltioita kehotetaan vahvistamaan kirjallisesti 1. kesäkuuta 2008 mennessä, että ne hyväksyvät nämä ehdotukset aiheellisiksi toimenpiteiksi.

Jos jäsenvaltio ei vahvista hyväksymistään kirjallisesti ennen edellä mainittua päivää, komissio katsoo kyseisen jäsenvaltion hyväksyneen nämä ehdotukset, ellei se ilmoita kirjallisesti nimenomaisesti vastustavansa niitä.

Jos jäsenvaltio ei edellä mainittuun päivään mennessä hyväksy näitä ehdotuksia kokonaan tai osittain, komissio toimii asetuksen (EY) N:o 659/1999 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5.3 Soveltamisen alkamispäivä

Komissio soveltaa näitä suuntaviivoja valtiontukiin, jotka ilmoitetaan tai joiden soveltaminen aiotaan aloittaa 1. huhtikuuta 2008 alkaen.

([1]) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 485/2005 (EUVL L 81, 30.3.2005, s. 1).

([2]) EUVL L 102, 7.4.2004, s. 9, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1646/2006 (EUVL L 309, 9.11.2006, s. 1).

([3]) EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1935/2006 (EUVL L 407, 30.12.2006, s. 1).

Asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f kohdan mukaista sääntöjenvastaista tukea arvioidaan niiden suuntaviivojen mukaisesti, joita sovelletaan sillä hetkellä, kun tuen myöntämistä koskeva hallinnollinen toimi on tullut voimaan.

Näissä suuntaviivoissa yhteisön asetuksiin tai komission suuntaviivoihin taikka mihin tahansa muuhun komission antamaan asiakirjaan tehtyjen viittausten on katsottava sisältävän viittauksen mihin tahansa näihin asiakirjoihin näiden suuntaviivojen hyväksymispäivän jälkeen tehtyyn muutokseen.